

ciam mitatis, hominem magna profapia ac multa imaginatio, sed
nullius virtutis. Scilicet ut omnium rerum ignarus haeredit, festi-
net, sumat aliquem ex ima face plebis sui officii monitorem. Ita
saepe evenit, ut quem vos spartam administratorem oblatam iussistis, is im-
positus rerum sibi administratorem alium querat. Atqui ego scio,
qui postquam acceperunt spartam aetia majorum et prudentissimorum
virorum praecepta legere ceperint homines praeposteri. Nam gerere
quam adipsi munus tempore posterioris re atq; usa prius est. Comparate
te quero Patroni cum Calumniatorum superbia meam vilitatem. Na,
qua illi perstringere solent, eorum maximam partem bene administrata
a me esse nostis pro vestra conscientia ipsi: qua illi carguist, vos
dudum approbare cepistis. Nunc vero iudicet aliquis, vestra an illorum
dicta pluris sint? Contemnunt illi vilem meam profapiam, ego illo-
rum superbiam; mihi fortuna, illis plurima probra objectantur:
quanquam ego naturam roam et commarem omnium existimo, sed opti-
mum quemq; officio publico idoneum esse. At si iam e civibus patribus
aut etiam aliis quari posset, mere an illos malevolos spartae hu-
jus, quam ornari tenus hac, administratores habere maluit, quid re-
sponsuros creditis? nisi sese administratorem quam optimum velle.
Quod si jure me et vile genus meum despiciant, faciant idem ante-
cessoribus meis, quibus ut ut vilissimi generis hominibus promotio tu. ut
mihi et virtute cogit. Invident honori meo, ergo invident virtu-
tibus meis, quoniam per has officium cepi. Verum, obtractatores illi
corrupti superbia, ita atatem agunt, quasi officia vestra contem-
nita tu. haec tacite petunt quasi honeste semper vixerint. Na falsi
illi sunt, qui diversissimas res pariter expectant, ex virtutis nq. que in
illis plurima, voluptatem, et ex virtute, que rara in illis, primum
atq; etiam, quum apud vos aut alibi locorum verba faciunt, plerumq;
orationem profapiam suam extollunt, meam contemnant, facta sua
memorant, mea silentio involvunt, aut si forte memorent, falsis utuntur
tunc inter memorandum dictionis, praedictisq; quasi explodunt vita e illi
ipsi me clariores esse esse putant, si majorum praedicta facta ordi-
ne recitent; quod tu. contra est: nam quanto virtus majorum praedicta

clarior,
bet:
mala
pian pa
gritaten
quam in
gant, i
beo, et
melig g
Equidem
abione
rem for
laccere
le sibi
nulla m
dicent c
Sed quom
gio m
reputat
meorum
adereum
miras
maxim
relicta
non sum
deli ad
scio g
cipere
ductorib
boni pub
re, nisi
curia
ti anim
tojuncto